

סנהדרין ד-ב עניין: טיגון בבשר וחלב

מהר"ם שיף חולין קיז:

זה"ג מא"ז עכ"ל: אודות כד של אווז מפותמת שרלו לטגן בשומן אווז ונתחלף וטיגנו צמעת חמאה יש לזדד להחיר א' דבשר עוף צחלב בטל צרוב כמו שהצאתי לעיל ואפילו צאכילה דלהנאה צלל רוצה שריא. הצ' דאמרינן צפרק קמא דסנהדרין דף ד' גזי יש אם למקרא ואימא צחלב אמו ומסיק אלא אמר רב אחא צריה דרב איקי אמר קרא לא חצשל כו' דרך צישול אסרה מורה ופירש רש"י חלב כלול הוא כמים אצל חלב טיגון הוא כו' והא דקאמר סוף פרקין חלב ומתה לא צריך קרא היינו שמצשל חלב צחלב שאינו דרך טיגון רק צישול ממש אצל צשר צחלב ודאי דרך טיגון הוא ואם כן הא נמי צנידון זה (ז)

פתחי תשובה יו"ד סי' פז

להאכילו לכלבים או לעכורים שאינו מכיר, עיין מה שכתבתי לקמן סימן צ"ד ס"ק ה': (ג) דרך בישול. עיין באר היטב [ס"ק א]. ועיין פרי חדש [ס"ק ב] דגם טיגון בכלל בישול. אך המנחת יעקב בסולת למנחה כלל פ"ה [דף ג], ומהר"ם שיף בסוף הספר על חולין, צידדו להקל דטיגון לא הוי בכלל בישול, ואינו אסור בהנאה. ובהפסד מרובה יש להקל, פרי מגדים [משכצות זבח אות א ד"ה והנה]. וחס בחם בלא רוטב, כתב הפרי מגדים בפתיחה [ד"ה והנה נגע] בשם רש"ל [ים של

מדרש שוחר טוב מזמור ח, ב

תחזור התורה אלינו, וכשעלה משה לקבלה פעם שנייה, אמרו מלאכי השרת, רבוננו של עולם, והלא אתמול עברו עליה, שבתבת בה 'לא-יהיה לך אלהים אחרים' [שמות כ, ג], אמר להם הקדוש ברוך הוא (כא) בכל יום הייתם קטיגורין ביני לבין ישראל, לא אתם כשיירדתם אצל אברהם אבינו אכלתם בשר בחלב, שנאמר 'ויקח חמאה וחלב ובן-הבקר וגו', ויאכלו' [בראשית יח, ח], ותינוק שילחם כשהוא בא מבית רבו, ואמו נותנת לו פת ובשר וגבינה לאכל, והוא אומר לה, היום למדני רבי, 'לא-תבשל גדי בחלב אמו' [שמות לד, כו], לא מצאו לו מענה,

דברי יואל ב' סוכות אות נח

צפחתי (י"ד ס' פ"ז סק"צ), והנה צאמת גם להמ"ד יש אם למסורת וטיגון לאו צכלל צישול ואינו אסור מה"ט לטגן מ"מ אסור צאכילה עכ"פ מדרבנן. אצל צטיגון ובהנאה מותר אף מדרבנן וכמ"ס הרמ"א ז"ל (ס' פ"ז ס"א) דכל צשר צחלב שאינו אסור מן התורה מותר בהנאה (ועי"ש צש"ד). וזה יוצן שפיר מה שהולכנו המלאכים להצצי"ש מאחצ"ה, דכיון שאכלו צצ"ח שנעשה ע"י טיגון עזרו עכ"פ על איסור דרבנן שחמור כשל תורה, משא"כ אחצ"ה לא עשה שום איסור צמה שטיגון להם צצ"ח, דכיון שגם האכילה אינו אסור מה"ט הרי מותר צטיגון והנאה אף מדרבנן, ושפיר אמר להם הקצ"ה אי אחם מחצצי"ש הימנו וכו'.

ונקדים עוד דהנה לכאורה יל"ד צמאמר המדרש ה"ל שאמר הקצ"ה למלאכי השרת אי אחם מחצצי"ש הימנו לא זהו שירדחם אלא ואכלתם צחוך ציתו צשר צחלב וכו', ולכאורה הלא צשר צחלב אסור גם צצישול וא"כ הרי גם אחצ"ה כמותם עזר על איסור צשר צחלב צמה צצישול להם ומה להם להצצי"ש הימנו, וא"ל דמה שנתן אחצ"ה להמלאכים לא היה ע"י צישול אלא ע"י טיגון שהרי הרי שם גם חמאה כמ"ס ויקח חמאה וחלב וגו', ועי"כ אפ"ל דלא עזר על איסור צשר צחלב ד"ל דצצר דטיגון אינו צכלל צישול. והנה כך